

Piše: Marko Šuljagić

PERFIDNI ALBION IZMISLIO FUDBAL SAMO DA NAPAKOSTI SRBIMA

U ovoj epizodi "Daštanja" prvo pitanje glasi: "Pitam se, pitam se, iz koje zemlje potiče, u poslednje vreme sve popularnija igra, pod imenom Fudbal?" - Ne bih znala reći iz koje zemlje potiče, u poslednje vreme sve popularnija igra, pod imenom Fudbal! - "Zemlja iz koje potiče, u poslednje vreme sve popularnija igra, pod imenom Fudbal je - Engleska!" - Pih, ta nemojte kas'ti!

A, ko je izmislio Ragbi? - Isto Englezi. A, Tenis na travnjaku? - Englezi. Kriket? - Englezi. Bilijar, Dame, Golf, Hokej na travi, Bridz, Badminton, Skvoš, Ukrstene reči, Lakros... isto Englezi?!? - Da, isto Englezi. Mmm, a, balote? - 'Ej, ja nisam rekao da su oni izmislili sve sportove i igre, nego samo da su ustanovili Sport, ne samo kao mnoštvo precizno odredjenih i kodiranih pravila igre, nego i kao odgovarajući način ponašanja; ideje kao što su fer-plej ili timski rad, npr.

U vreme kada su se pripadnici rečenog naciona prepirali oko toga kako je to logično i jedino moguće da, posle 15 i 30, dolaze 40 i set, a da je pravilno ime za neosvojen poen u setu - Ljubav, mi smo se Srbi takmičili u Sveevropskom šampionatu u Bacanju kamena s' ramena sa tadašnjim silama, kao što su: Gali tj. Irci, Škoti i Bretonci, zatim Šiptari, Baski, Vlasi, Korzikanci i Dukljani. Iako često prinudjeni da šurujemo sa Dukljanima, što zbog bilateralne malobrojnosti, a što zbog nama svima nerazumljivih međunarodnih pravila, nijedan naš zajednički nastup nije urodio osvajanjem čuvene Ljute Zlatne Gromade. Ili bi nam Šiptari zaboli nož u ledja, ili bi nam Vlasi zakinuli na meri (otežali nam kamen), ili bi Gali NEPRAVEDNO bacali kamen nizbrdo, i to na oči sudijama. Dobro, ne mogu da kažem da u manje-više regionalnim takmičenjima u Teranju klisa (bar smo znali za točak), i profesionalnim takmičenjima kao što su Klikeri u klikere ("na rupu, nema dzombi i nema iz okiša u okiš"), Tapke u tapke i Krajcerice, nismo imali zapaženog uspeha, ali čak i tu smo redovno gubili od Cigana u popularnoj disciplini Šibicare-nja.

Lično, ja o fudbalu ne znam mnogo. Znam skoro sva pravila, ali nikad nisam uspeo da shvatim nijanse ofsajda, niti zašto uopšte postoji kao pravilo, kao što ne znam kada golman sme da se služi rukama, a kada ne, ili koliko koraka sme da napravi sa loptom u zagrljaju. Čuo sam za skoro sve poznate fudbalere od Puškaša i Milutinovića, preko Besta, Pelea, Milera, Bekenbauera, Šekija, Džajića i Maradone, do Totija, Bekama i Ronaldinja, većinu sam gledao (preko TV prijemnika) u akciji, i dovoljno sam video, da znam kada se neko folira da je povredjen, da umem da prokljuvim kada tim koji vodi namerno odugovlači, ali i da prepoznam kada dva dobra tima sličnih kvaliteta igraju lep, zanimljiv, brz i uzbudljiv fudbal. Gledao sam većinu utakmica odigranih na ovogodišnjem Svetskom Kupu i video nekoliko vrlo dobrih. Naročito mi se svideo jedan meč, u kome se Koreja lavovski borila.

Naročito mi se, međjutim, nije svideo belosvetski debakl i svakovrsni poraz koji smo pretrpeli od Argentine; kao tim, kao nacija, kao država. Ne radi se o tome što se nismo kvalifikovali, mnogi neuporedivo bolji timovi (Češka npr.) nisu uspeali da predju prvu prepreku, nego se radi o načinu. I treba da nam se smeju i ruglu izvrgavaju.

Dok sam gledao kako Španija razbija Ukrajinu, vikao sam i psovao, hteo jadni televizor da upucam, a kada sam gledao "naše", bio sam nem, i pred kraj sam se samo Gospodu molio da nam muke prekрати, natera sudiju da odzviždi kraj i spreči da primimo sedmi, totalno obeščastvujući gol. Šest, još i nekako, nije nečuvano, ali sedam!?!

I tako, potpuno normalno, zaključio sam da su Englezi u stvari izmislili fudbal pre više od sto godina, samo zato da bi nama Srbima ovog leta priredili kolosalnu internacionalnu blamažu i dokrajčili raspad {S(V,K&M)CG,M,B&H,] H and S}.

PERFIDNI ALBION!

nastavak sa strane 23.

društva ispričala nam je sa setom u glasu.

"Imali smo svoju fotografsku radnju, najpre u Valjevu, a zatim kasnije u Beogradu, u kojoj smo moja sestra i ja radile. Nas dve smo za vreme predizborne kampanje za kralja radile u organizaciji Beli orlovi. Međutim, 1946. godine, iz cele organizacije stradalo je nas petoro. Pored nas dve zatvorili su Živka Jankovića, Danicu Marković i Roska. Izdala nas je sestra rođenog ujaka, bila je petnaestogodišnja devojčica kojoj su podmetnuli jednog komesara, a ona se zaljubila u njega. On je ispitivao šta mi radimo i čime se bavimo, a ona je nezlonamerno pričala.

Naši roditelji su već bili u zatvoru kad smo mi počeli da radimo u organizaciji Beli Orlovi. Majku su uhvatili zato što je sa našom komšinicom, pred jednim Ljotićevcem rekla da ne želi da glasa za predsednika opštine, koji je do juče bio sluga i da je ona pristalica kralja, i zato što je nekom Đokici, koji je navodno hteo da ode u šumu i zatražio vezu od moje majke,- sašila srpski amblem na košulji, koji je on tražio.

SPOMENIK KALABIĆU

Sa Kalabićima smo familijarni prijatelji, najpre naši roditelji, pa onda mi, moja majka nam je ostavila u amanet da pomažemo tetka Borku Kalabić kad god možemo i kad joj zatreba.

Sa tetka Borkom Kalabić smo se uvek lepo slagali i njenom ćerkom Milom, koja je bila naša generacija. Oni su nama pomagali i ako nisu imali mogućnosti da nas finansijski pomažu, moralno su nas uvek podržavali u najtežim trenucima. Zamislite da je sva naša dokumentacija, svi papiri od naših kuća, imala potpise Borke i Nikole Kalabića, oboje su bili geometri.

Nikolu Kalabića pamtim samo po dobrim stvarima i osobinama. Bio je predivan i predobar čovek. Tvrdim da je sve komunistička propaganda da je on izdajnik, to uopšte nije tačno. Njemu su streljali šesnaestogodišnjeg sina i ja sam sigurna da on ne bi nikog nikada izdao. Jedino je voleo žene, a sve ostale osobine i njegove i cele familije Kalabić bile su pozitivne. Ja sam prikupljala priloge od naših ljudi i poslala novac Mili, ćerki Kalabića.

Spomenik sam napravila još dok je teta Borka Kalabić bila živa. Spomenik Nikoli Kalabiću nalazi se u Valjevskom groblju i na njemu pored njegovog imena piše: Spomenik podižu prijatelji i familija. To sam uradila 1996. godine, kada sam drugi put išla za Valjevo.

Uvek je teta Kosara pomagala. Zato je svi vole, cene i poštuju.

Nakon nedelju dana, dok su moj otac i majka šetali gradom ona je u jednom momentu viknula: - Jaoj Božo, ja ću biti uhapšena, eno Đokice! Moj otac najpre ništa nije razumeo, a onda mu je ispričala šta je bilo. Sutradan su je uhapsili. Kada su na njenom suđenju saznali da ona nema ništa od kuća i nekretnina na svoje ime, prekinuli su suđenje i otišli da uhapsu tatu, pod optužbom da je njegova žena saradivala sa četnicima i da je on to znao. Tom prilikom su nam oduzeli kompletnu imovinu i sva prava. Mi smo bukvalno ostali na ulici, bez prava da imamo penziju roditelja ili bilo šta što smo do tada posedovali. Roditelji su nam bili na robiji, a onda su i nas zatvorili, mene, sestru i brata. Ja sam tada imala malo dete, moju ćerku Nadicu, koju sam kroz prozor, prilikom hapšenja, dala tetka Dari, mojoj komšinici i samo stigla da kažem - evo vam Nade, čuvajte mi je, ne znam kad ću se vratiti. Dok sam bila u zatvoru, moj muž je zatražio razvod braka i tako se razveo od mene, ali ćerka Nada je pripala meni i jedan apsurd koji nikada neću zaboraviti je taj da je u razvodnoj presudi pisalo da dete pripada majci zbog boljeg materijalnog stanja. Tako je ona i dalje ostala sa babom koja je bila seljanka, ali je nju upisala u školu i iz tog vremena postoji jedan bolan detalj koji nikada nećemo zaboraviti ni ja, ni moja ćerka Nada. Imali su domaći zadatak da nacrtaju nešto, pitala je baku šta da nacrtaju, a ova joj je

Nastavak na strani 33

General & Cosmetic Dentistry
SCHAUMBURG FAMILY DENTAL CLINIC
650 E. Higgins Rd. Schaumburg, IL 60173

Preventiva
ZUM - beljenje zuba
Braces - ispravljanje zuba
Protetika, implanti
Proteze, porcelanske krunice

Phone: 847-882-7001

ZA PENZIONERE POPUST
Prihvataemo većinu osiguranja

MIKE I PETAR MILENKOVIĆ D.D.S.

Beli zubi osmeh večni i bićete uvek srećni

www.schaumburgfamilydentalclinic.com